

til Højesteret. Fristen regnes fra dommens afsigelse, jf. § 219, stk. 3.

Stk. 2-3. — — —

28. I § 378 indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2. Retten kan pålægge en part at indlevere et processkrift inden en af retten fastsat frist. Såfremt et processkrift ikke indleveres rettidigt, finder reglerne i § 386 tilsvarende anvendelse.*«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 378. Retten bestemmer, om forberedelsen af anken skal fortsætte ved udveksling af yderligere processkrifter eller afholdelse af retsmøder, eller om forberedelsen skal sluttes og sagen straks berammes til domsforhandling. Bestemmelserne i § 376, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til indlevering af yderligere processkrifter. De trufne bestemmelser kan senere ændres.

Stk. 2. — — —

29. § 379, 2. pkt., ophæves.

§ 379. Efter at ankestævningen er forkyndt for indstævnte, kan appellanten ikke hæve sagen, såfremt indstævnte rettidigt, jf. § 375, fremsætter anden påstand end stadfæstelse og ønsker sagen fremmet. Det samme gælder, hvis indstævnte ændrer en oprindelig fremsat påstand om stadfæstelse inden 2 uger efter, at han har fået meddelelse fra retten om, at appellanten har fremsat anmodning om, at sagen hæves.

30. § 382, stk. 1, affattes således:

»Påstande, som har været gjort gældende i foregående instans, men ikke er fremsat i ankestævningen eller i et rettidigt afgivet svarskrift, jf. § 375, og som heller ikke er omfattet af § 377, kan retten nægte fremsat, såfremt påstanden burde have været fremsat tidligere under anken.«

§ 382. Påstande, som har været gjort gældende i foregående instans, men ikke er fremsat under forberedelsen og heller ikke er omfattet af § 377, kan retten nægte fremsat, såfremt anmodning herom burde have været fremsat tidligere under anken.

Stk. 2. — — —

31. § 383, stk. 3, affattes således:

»*Stk. 3. Er påstande, som ikke har været gjort gældende i foregående instans, ikke fremsat i ankestævningen eller i et rettidigt afgivet svarskrift, jf. § 375, kan retten, selv om modparten ikke protesterer, nægte fremsættelsen, såfremt de burde have været fremsat tidligere under anken. Det samme gælder anbringender, som ikke har været gjort gældende i foregående instans, og som ikke er fremsat under forberedelsen af anken.*«

§ 383. Påstande og anbringender, som ikke har været gjort gældende i foregående instans, kan, hvis modparten protesterer, kun tages i betragtning med rettens tilladelse.

Stk. 2. Retten kan meddele tilladelse efter stk. 1, såfremt det anses for undskyldeligt, at de pågældende påstande og anbringender ikke tidligere er fremsat, eller der er grund til at antage, at nægtelse af tilladelse vil medføre et uforholdsmæssigt tab for parten. Ved anke til landsret kan tilladelse tillige meddeles, hvis modparten har tilstrækkelig mulighed for at varetage sine interesser.

Stk. 3. Er påstande og anbringender, som ikke har været gjort gældende i foregående instans, ikke fremsat under forberedelsen af anken, kan retten, selv om modparten ikke protesterer, nægte fremsættelsen, såfremt de burde have været fremsat tidligere under anken.

32. I § 394, stk. 1, ændres »§ 219, stk. 3,« til: »§ 219«.

§ 394. Kærefristen, der regnes fra den dag, afgørelsen er truffet, er 2 uger, jf. § 219, stk. 3.

Stk. 2. — — —

33. § 488, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

§ 488. — — —

Stk. 2. Ved fremsættelse af anmodning i henhold til § 478, stk. 1, nr. 1-3, skal udskrift af afgørelsen, forliget, bevillingen, statsamtets afgørelse eller den godkendte aftale indleveres til fogedretten. Anmodning vedrørende de i § 219, stk. 4, nævnte domme skal desuden være ledsaget af bevis for, at dommen er forkyndt for skyldneren. — — —

Stk. 3. — — —